

WIKOV TIMES

04

magazín, říjen 2020

ROZHOVOR Zdeněk Bartoň, energetik a turista

Výstavba nové
zkušebny

Gumárenský
průmysl

Historický vůz
Wikov 40

70 let
orientačního běhu

Máme slušně našlápnuto

V posledním editoriale jsem psal, jak dobře jsme čelili prvnímu nárazu epidemie koronaviru. Toto téma je bohužel stále aktuální a hýbe společnostmi. Současné globální statistiky vůbec nejsou pozitivní, což samozřejmě nadále ovlivňuje i naši firmu. Jak z pohledu zastavení některých projektů, tak kolísání měny i složitého vymáhání pohledávek. Zdá se, že je před námi velký úkol. Uvidíme, jaká další opatření budou nařízena nebo doporučena vládou a jak moc se nás budou týkat.

Uvnitř firmy je ale znát, že se jen tak zlomit nedáme. Je před námi poslední čtvrtletí letošního roku a já s nadějí vyhlížím jeho závěr. S nadějí, že se nám povede i v takto podivné době dosáhnout dobrého hospodářského výsledku a že uzavřeme dostatek nových kontraktů a zajistíme si práci pro další období. K oběma těmto cílům máme slušně našlápnuto.

V objemu celkových tržeb bychom měli klesnout o cca 10 procent proti plánu, což ale vůbec není špatné s ohledem na všechny okolnosti a události, které se letos staly. A pro další rok zatím plánujeme zhruba 10 procent růstu. Toto jsou pro mě velmi pozitivní očekávání.

Stanou se však skutečností pouze tehdy, když my všichni Wikováci budeme nadále pracovat, jak nejlépe umíme, budeme vytrvalí, loajální a nic nevzdáme.

Přeji celému Wikovu trochu štěstí a hodně zdraví. Pak bude úspěch zaručen.

Zbyněk Berger
generální ředitel Wikov MGI

Obsah

- 03** Mix
- 04** Přečtete si
- 06** Byznys
- 08** Letem světem
- 10** Wikováci mimo práci
- 14** Wikov společně
- 18** Jsme Wikov
- 21** Do notesu
- 23** EkoWikov
- 24** Dětské okénko

Wikov Times, říjen 2020

Vydavatel: Wikov MGI, a.s.,

sídlo firmy: Zbečnick 356, 549 31 Hronov,

www.wikov.com, **e-mail:** mgi@wikov.com,

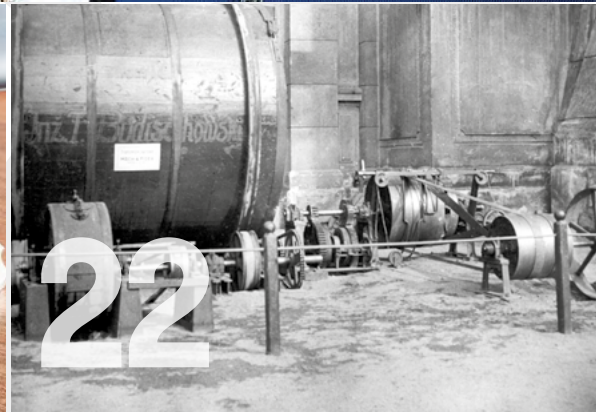
distribuce: informační centra Náchod, Hronov,

Červený Kostelec a místní kavárny,

sazba a tisk: Xantipa Agency s.r.o.,

grafika: Xantipa Agency s.r.o.

MK ČR E 23764

Tramvajové převodovky pro Německo

Wikov MGI získal historicky největší objednávku tramvajových převodovek pro západní trhy. Jde o 884 kusů kuželochélních převodovek se vstupní a výstupní spojkou pro Škodu Transportation, která je bude montovat do 80 tramvají pro dopravní podnik Rhein-Neckar-Verkehr (RNV). Tramvaje jsou určeny pro provoz na tratích mezi městy Mannheim, Ludwigshafen a Heidelberg (Německo) a jejich maximální provozní rychlost je až 80 km/

hod. Převodovky budeme dodávat postupně od února 2021 až do roku 2023 (rozložení dodávek: 360 kusů v roce 2021, 400 kusů v roce 2022, 124 kusů v roce 2023).

Finanční objem zakázky je více než 250 mil. Kč. V rámci realizace projektu budeme spolupracovat i s ostatními společnostmi skupiny Wikov, konkrétně Gmeinder dodá kuželová soukolí a Wikov Sázavan se bude podílet na dodávkách obráběných dílců.

Jízda veteránů v polském Walbrzychu

Na přelomu července a srpna se v polském městě Walbrzych konala 8. mezinárodní jízda historických vozidel. „Základnu a ubytování měly týmy tentokrát na krásném zámku Książ, kde jsme se po celou dobu nacházeli. Přihlášena byla tři auta Wikov, ale do zámku dojely jen Wikovy dva – Wikov 35 (fialový) se cestou porouchal, a tak jsme vzali auto náhradní. Po nezbytných formalitách jsme se ubytovali a po večeři šli na večerní prohlídku zámku. V sobotu po snídani byla roz-

prava, pak focení před branou zámku a start do samotné jízdy. Na 70 kilometrů dlouhou trasu se vydalo skoro 90 historických vozidel. Vedle okolím Walbrzychu, plnili jsme různé úkoly a navštěvovali blízká muzea a památky. Přestávka na oběd byla v krásném lázeňském městě Szczawno. Po obědě jsme pokračovali v jízdě až do cíle na zámku. Večer se ve velkém Maximiliánově sále vyhlášovaly výsledky. Posádka Wikovu 40, pánové Kašpar a Vaisar, obsadila druhé místo v plně-

ní úkolů, v kategorii nejstarších vozidel. Výprava z Čech pak získala další ceny. Po vyhlášení následovala slavnostní večeře a volná zábava. V neděli po snídani jsme se zúčastnili prohlídky podzemních prostor pod zámkem. Po prohlídce jsme se rozloučili a jeli domů. Moc se nám toto setkání líbilo a těšíme se na příští jízdu v roce 2021, kterou budeme spolupořádat. Děkuje pořadatelům,“ napsal Jiří Bernard, předseda KHV Metuje.

Projekt výstavby zkušebny velkých převodovek máme zdárně za sebou

První projekt na výstavbu zkušebny v hronovském závodě byl zpracován před rovnými deseti lety. Od té doby se leccos změnilo, nicméně konečně můžeme říct, že je hotovo. Hala s rozlohou 640 m² umožňuje jak montáž a odzkoušení převodovek, tak jejich konzervaci, balení a samozřejmě expedici.

Když v roce 2010 dorazila do Wikovu objednávka na dodávku prvních 3 kusů 5MW převodovek pro čínského zákazníka, podařilo se z projektu nové zkušebny uskutečnit výstavbu základové desky (s hloubkou 5 m a rozměry 20 x 8 m), další budování se, s očekáváním opakované zakázky, pozastavilo. Výroba, zkoušení a balení prototypů byly kvůli chybějícím jeřábům velmi složité, takže pracovníci používali mobilní autojeřáb o nosnosti 350 tun, který zde stál po dobu dvou měsíců.

Projekt zkušebny se podařilo oživit až v listopadu 2018, díky opakované zakázce na 20 kusů 5MW převodovek. Stavební práce byly znovu zahájeny. Pro dávku 20 kusů však nešlo využít několikaměsíční manipulaci pomocí autojeřábu, proto majitel společnosti souhlasil s investicí do výstavby zkušebny, jejíž náklady podle projektu představovaly částku kolem 30 mil. Kč.

Nároky na splnění limitů hlučnosti a bezpečnosti pro takovou stavbu jsou kvůli rozměrům a testovaným výkonům velmi vysoké, navíc tým pověřený realizací výstavby dostal pouhých sedm měsíců, aby celé dílo předal k užívání. „Šlo o velkou výzvu a jenom díky tomu, že byl zpracovaný projekt, který se pouze upravil a dola-

dil, a také bylo stále platné stavební povolení, jsme mohli okamžitě začít. Podařilo se domluvit s vybraným dodavatelem stavby, společností Průmstav, který vyhrál výběrové řízení již v roce 2012, na zvládnutí časování projektu za sedm měsíců a byly spuštěny práce demolice původní plechové haly,“ vzpomíná Jan Havel, technický ředitel Wikov MGI.

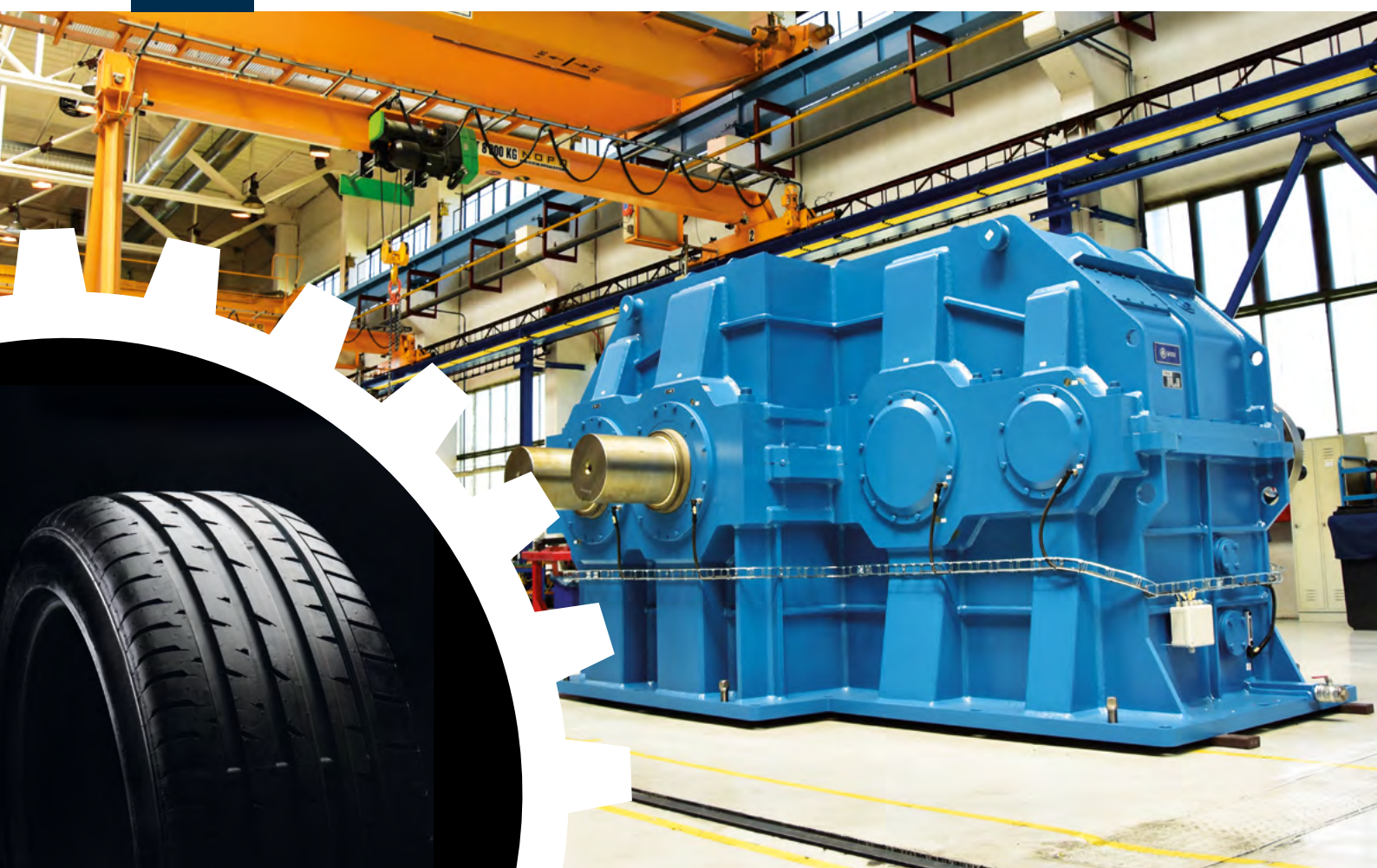
Za změnou projektu však musíme vidět i změnu layoutu celého areálu, jejíž potřeba postupem let vyvstala – bylo především nutné vyřešit nájezd velko-rozměrových kamionů novou cestou. „Pamětníci si dobře vzpomenou, jak doprava prvních prototypů neprošla bránou, a muselo dojít k podhuštění pneumatik. A to se nyní nesmělo opakovat,“ říká J. Havel.

Zkušebna s novými parametry a vybavením zahájila oficiální provoz letos na jaře. Její rozloha poskytuje dostatek místa pro všechny potřebné technologické procesy, které s montáží a testováním převodovek souvisejí. Zároveň umožňuje pohodlnou a rychlou manipulaci s převodovkami, které se z montážní haly převážejí na dopravním vozíku o nosnosti 80 tun vybaveném pohonem s bezpečnostní brzdou. Proto nová zkušebna neslouží pouze pro testování velkých planetových pře-

vodovek, ale lze do ní navězt jakoukoliv převodovku a provádět zkoušení jak bez zátěže, tak i v zátěži.

„Wikovu se tím podařilo navýšit testovací kapacity a možnost expedic ze dvou směrů. Vše zapadá do konceptu GENEREL, na kterém jsme začali pracovat výstavbou nových šaten, přestavbou PTB a nyní máme tolik potřebnou velkou zkušebnu,“ konstatuje Jan Havel.

Jak se pečou pneumatiky

Každý rok vyrobí Wikov 20 až 30 převodovek pro gumárenský průmysl. Montují se především do mixérů, extrudérů, dvouválců, víceválcových kalandrů i stříhacích nůžek. Zní to tajemně? A co teprve samotná výroba pneumatik, to je opravdová alchymie!

Kurz vaření s obtížností: Velmi vysoká

Budeme potřebovat přírodní kaučuk, syntetický kaučuk, olej, saze, 40 taj-

ných ingrediencí, textilní prvky, kordovou tkaninu, ocelové dráty a mnoho dalšího. To vše v množství větším než velkém. Dále si přichystejme kvalit-

ní mixér, extrudéry (též vytlačováký), dvouválc a víceválcové kalandry, vulkanizační lis a další zařízení. A připomeňme si složení pneumatiky.

Pracovní postup v osmi krocích

1 | Míchání směsí

Budeme míchat směs tzv. tandemově. Do zhruba 120litrového mixéru (hnětače) nasypeme nařezaný kaučuk a saze, přidáme olej a další ingredience a při teplotě asi 150 °C řádně mísíme po dobu 4–5 minut. Vzniklou černou homogenní směs pustíme do druhého mixéru, kde při zhruba 110 °C zvyšujeme homogenizaci (a v prvním mixéru můžeme míchat další dávku). Klíčové jsou mixérové převodovky z Wikovu s vysokou účinností, aby docházelo k co nejmenším energetickým ztrátám. Pokud jsou navíc vybaveny pružnými čepy, dokážou míchat směsi o mnoho let déle, než je běžné.

Hotovou směs necháme chladnout. Je nutno říci, že pro každou část pneumatiky budeme potřebovat trochu jinou směs, podle jejich funkce. Vnitřní guma zabraňuje úniku vzduchu, boční tuhost pneumatiky zabezpečuje tzv. jádro, bočnice zase chrání kostru pneumatiky, běhoun je klíčový pro přilnavost pneumatiky a ochranný patní pásek předchází erozi patky v místě styku s ráfkem. Každá část potřebuje tedy jinou směs. Je také rozdíl, zda mícháme pneumatiku letní či zimní, jiné složení bude mít pneumatika pro ruský či finský trh. Musíme mít namíchané rozdílné směsi pro výztužné materiály, jako jsou kordové tkaniny, ocelové kordy či dráty pro patní lana. Namíchané směsi slouží k pogumování těchto materiálů a vzniku dalších polotovarů pro finální výrobu pneumatiky.

2 | Šnekové vytlačování neboli též extruze

Namíchané a vychladlé kaučukové směsi se protlačují skrze vytlačovací hlavu šnekového extrudéru. Cílem je získat různé profily materiálu. Jednošnekové extrudéry jsou příkladem dalšího klíčového zařízení, které lze osadit převodovkami Wikov s axiální přírubou pro zachytávání axiálních sil od šneku.

3 | Válcování polotovarů

Některé polotovary potřebujeme nachystat do pásů o určité tloušťce. K tomu se používají dvouválce k ohřívání a rozpracování směsi. Pro výrobu fólií, profilů a pro nanášení využijeme víceválcové stroje zvané kalandry. Čím kvalitnější a tenčí povrch chceme,

tím potřebujeme více válců. Opět zde najdou uplatnění převodovky Wikov – ať už standardizovaná planetová řada Orbi-flex nebo speciály na míru.

4 | Nanášení kaučukových směsí

Textilní kord, výztužný pásek a bandaž; tyto komponenty mají v zásadě vyztužující funkci a zjednodušeně řečeno jde o pogumovaná viskózní, polyamidová či skleněná vlákna dodávaná v páscech navinutá na cívku. Pogumovací linka dokáže pracovat rychlostí i 90 m/min. Nejprve se kaučuková směs ohřeje na dvouválci (nejlepších výsledků dosáhneme, když je vybavena planetovými převodovkami Orbi-flex od společnosti Wikov) a následně putuje do víceválcového kalandru, kde se na tkaninu nanáší z obou stran tenká vrstva gumy. Poté je textilní kord chlazen a navíjen na cívku.

Ocelový kord se vyrábí podobným způsobem, místo tkaniny jsou obalovány gumou ocelové dráty. Patní lanko vytvoříme pogumováním svazku ocelových drátů. Tato část zajišťuje správné usazení pneumatiky v ráfku.

5 | Dělení výztužných materiálů

Tyto materiály je potřeba nakrátkit na potřebnou délku pomocí stříhacích strojů zvaných též nůžky. Je to k nevíře, ale i zde používáme převodovky z Wikovu.

6 | Konfekce

Teď přichází ke slovu „montáž“ polotovarů tak, aby jejich spojením vznikl surový plášť, který se tvarově bude již podobat co nejvíce finálnímu výrobku. Je to nejnáročnější operace z celého procesu výroby pneumatik. Probíhá ve dvou fázích. V první vznikne kostra pneumatiky, v druhé se ke kostře přidává nárazníkový prstenec s běhounem. U této operace není prostor pro převodovky.

7 | Lisování a vulkanizace

Nyní získá pneumatika požadované fyzikálně-mechanické vlastnosti. Základním zařízením jsou vulkanizační lis, které dokážou vyvinout potřebný tlak a teplotu. Nejprve dojde k prohřevu surového pláště, jež postupně vyplní všechny části formy. Při teplotě 120 °C již dochází k vlastní vulkanizaci.

8 | Kontrola

Hotové pneumatiky zbavíme přetoků vzniklých lisováním a vizuálně zkontrolujeme.

Hotovo, můžeme vyrazit

A jsme na konci. Doufáme, že se vám podařilo upéct pneumatiku hned na poprvé, že jste k tomu využili správné ingredience a především širokou škálu převodovek z Wikovu. Ty ostatně naleznete v pneumatikárnách všech nejprestižnějších světových výrobců, jakými jsou Goodyear, Bridgestone, Michelin, Continental či Pirelli. Najdete je prakticky po celém světě, na všech kontinentech, vyjma Antarktidy. Tak šťastnou cestu, ať už vyrazíte kamkoli!

O převodovkách

Převodovky pro gumárny se ve Wikovu vyrábějí bezpečně od roku 1956, ale podle Martina Sychrovského se jistě vyráběly i dříve. „To bylo ještě v sesterském závodě Wikov Gear. Novodobá historie se píše od roku 2003, kdy jsme začali v Hronově produkci extrudérových převodovek pro německou společnost Berstroof,“ prozrazuje ředitel marketingu.

Předností wikovských převodovek je podle něj zejména spolehlivost. Převodovky Orbi-flex navíc mnohdy šetří zástavbový prostor; jsou menší, ale přenesou stejné krouticí momenty jako konkurenční výrobky. „Navíc mají i vyšší účinnost, což provozovatel pozná podle snížené spotřeby energie,“ dodává M. Sychrovský.

Co musí tento typ převodovek zvládnout, vysvětluje takto: „Zejména převodovky pro mixéry jsou náchylné na nerovnoměrné zatížení. Jedna míchací dávka trvá kolem 4–5 minut, v takto krátkém čase je zapotřebí rozmělnit velmi tuhé kostky kaučuku a přimíchat do homogenní hmoty. Ke konci té pětiminutovky si může převodovka „oddechnout“ jen tak dlouho, dokud není do mixéru nasypána další dávka. Běžné převodovky tento režim dlouho nevydrží a musí být vyměněny. Převodovky Wikov, zejména řada Orbi-flex, dokážou tato „šoková“ zatížení zvládat bez problémů.“

Zpátky v Koreji!

Brzy to bude rok, co se tři zaměstnanci Wikovu poprvé ocitli v jihokorejském Osanu. Projekt WiKorea spojil českého výrobce převodovek a korejskou fabriku dodávající (kromě jiného) díly pro Metro Soul a stavějící celé vlakové soupravy. Umožnil tak pracovníkům obou závodů vzájemně se poznat a navázat nejen profesní vztahy. V únoru do spolupráce zasáhla pandemie koronaviru. Teď se vše pomalu vrací do původních kolejí.

Z týdnu se staly měsíce

Když jsme si před půl rokem povídali s Jiřím Klesáčkem, technologem montáže, který s kolegy do Osanu odcestoval, nebylo po nějaké pandemii ani vidu ani slechu. Než ale šly Wikov Times do tisku, krize spojená s covidem naplno udeřila a změnila všem plány. „V únoru jsme se po téměř dvou měsících plánovaně vraceli do České republiky, já osobně jsem měl zůstat týden a pak zase sednout na letadlo do Koreje. Odjezdy z Osanu probíhaly tak trochu na etapy. Odlétal jsem poslední, kvůli zkouškám distribuce, které si vyžádal zákazník,“ popisuje s tím, že v pátek dosedl na českou půdu s malým batůžkem, v sobotu byla Korea zařazena na seznam „nebezpečných zemí“ a všechny lety byly zrušeny. „Můj pobyt doma se tak protáhl na tři měsíce. Ale asi chápete, že ať jsem byl za hranicemi tři dny, měsíc nebo čtvrt roku, pokaždé jsem byl rád, že jedu domů,“ říká.

Jeho kolegové se stačili vrátit ještě před zavedením povinné karantény (než v Koreji pandemie vypukla), on sám to stihl na poslední chvíli: „Je pravda, že než jsme Osan opouštěli, varoval nás korejský přítel, že situace nevypadá moc dobře a časem by mohl v zemi vypuknout nějaký problém. Nakonec měl pravdu a bylo to skutečně rychlé.“

Návrat nebyl příjemný

Místo několika dní tak zůstali Wikováci doma několik měsíců. To považují za pozitivní. Na okolnosti, za jakých se do Osanu vraceli, však v dobrém nevzpomínají. „Přiletěli jsme asi po dvou a půl měsících, 20. května. Na letišti nás odchytili, museli jsme podstoupit testy na koronavirus a po pěti hodinách čekání jsme byli naloženi do autobusu a odvezeni do státní karantény. Na ty dva týdny pekla nezapomenu,“ připojuje svůj pohled montér František Beránek a hned dodává, že nepříjemný zážitek ukončilo velmi milé překvapení od kolegů v osanské fabrice: „Přivítali nás skutečně vřele, to nás potěšilo.“

Korejci přistupují ke koronaviru s velkým respektem. „Dodržují rozestupy a roušky nosí stále. Nosili je před pandemií, během ní a budou je nosit i po pandemii. Možná díky tomu mají menší denní přírůstek než my. Naše směny samozřejmě pandemie také ovlivnila,“ uvádí J. Klesáček, spolupracovník ho doplňuje: „Když jezdíme do společnosti Metro Soul servisovat převodovky, musíme mít roušku, používáme ochranné rukavice, krémy a dezinfekci. Totéž platí při pohybu na veřejnosti.“ Směny se Wikovákům nezměnily, pracují 9 a více hodin, obvykle 7 dní v týdnu. Pouze se snaží omezit počet lidí, kteří za nimi jezdí na různé audity.

Po krátké pauze zase zpět

Léto prožil tým Wikovu v Jižní Koreji, a to výhradně prací. Pandemii zmeškaný čas museli dohánět, skluz v dodávkách převodovek byl skutečně obrovský.

„Domů jsme se opět dostali 14. srpna. Čekaly nás povinnosti ve firmě, nastoupili jsme na dovolenou a trochu si odpočinuli. V polovině září hurá zpátky,“ poznamenává s trochu smíšenými pocity František Beránek. „Určitě jsme ale získali mnoho bohatých zkušeností a rozšířili si v mnoha směrech obzory. Nejen ty pracovní,“ doplňuje.

Hodnotit první rok projektu WiKorea, který byl jakýkoli, jen ne snadný, se neodvažuje ani Jiří Klesáček: „Uvidíme, až projekt skončí, strávím víc času ve firmě, budu se zase moci věnovat své práci a život se vrátí do normálu. Poté bude s čím porovnávat. Rozhodně jsem se ale v Koreji naučil trpělivosti a získal větší nadhled.“

Jiráskův Hronov má stále skvělou atmosféru

Mezi pravidelné návštěvníky nejstaršího divadelního festivalu na světě (!) patří i zaměstnanci Wikovu. Dlouholeté generální partnerství strojírenské firmy a kulturní akce mezinárodního věhlasu si chválí obě strany. Jiráskův Hronov může díky němu nabídnout pestrý program skutečně pro každého, Wikov podpoří úspěšnou akci a věnuje volné vstupenky svým zaměstnancům. Jak se jim líbil letošní, už 90. ročník, kterým žil celý Hronov od 30. července do 7. srpna?

Jste pravidelným návštěvníkem Jiráskova Hronova? Pokud ano, kolikátého ročníku jste se letos účastnil a proč festival vyhledáváte?

Vladimír Gennert, kooperace: Ano, jsem pravidelným účastníkem. Tento rok jsem se zúčastnil již 22. ročníku. Baví mě jeho různorodost; divadlo – hudba – občerstvení. Je tu příležitost potkat se s lidmi, které znám například z dětství a kteří se v tuto dobu do Hronova vrací.

Zdeněk Bartoň, energetik: Pravidelným návštěvníkem jsem až nyní přibližně 10 let. Dříve jsem Jiráskův Hronov samozřejmě navštěvoval, ale ne pravidelně.

Petr Růžička, technolog: Letos jsem asi na 25. ročníku. Festival navštěvuji,

protože za týden lze zhlédnout několik kvalitních představení různých žánrů od pantomimy přes komedii až po drama.

Které představení jste si letos vybral? A s jakými dojmy jste se vracel domů?

Vladimír Gennert, kooperace: Vybral jsem si představení Světáci, které sehrálo Kollárovo divadlo z Police nad Metují. Představení se mi líbilo, myslím, že bylo i dobře herecky obsazeno. Po představení byla vztyčena festivalová vlajka za účasti všech zúčastněných herců.

Zdeněk Bartoň, energetik: Párek (Statické divadlo, Ostrava) – super představení, ze začátku to bylo nudné, ale během 20 minut jsem si to začal užívat. Za letošní festival to bylo nejlepší představení, co jsem viděl. Haló (U.F.O., Albrechtice nad Orlicí) – super představení. Natěrač (DS Vajan Desná – Mladá haluz) – toto představení mě neoslovilo. Představitel mužské role to hrál výborně, ale hlavní ženská postava hrála nezáživně. Doručeno, Zobrazeno, Přečteno (Divadlo Radar/Šupitopresto, Praha) – z rodinných důvodů jsem na představení nemohl jít.

Petr Růžička, technolog: Letošní ročník jsem navštívil pár představení, nejvíce se mi líbilo představení Kabaret proti nám od Kočovného divadla

Ad Hoc, soubor byl již poněkolkáté na Jiráskově Hronovu a jejich vystoupení přináší vždy humor, nadsázku i zamyšlení.

Co byste popřál Jiráskovu Hronovu k letošním 90. narozeninám?

Vladimír Gennert, kooperace: Určitě hodně návštěvníků a úspěchů do dalších let.

Zdeněk Bartoň, energetik: K narozeninám bych popřál hodně dalších úspěšných ročníků.

Petr Růžička, technolog: K 90. narozeninám přeji Jiráskovu Hronovu svěží dramaturgii a hodně diváků.

„I přesto, že letos bylo konání festivalu tak trochu nahnuté kvůli koronaviru, rozhodli se ho pořadatelé uspořádat, sice v menším pojetí, ale konal se! Vždyť i za dob válek se nikdy nevynechal! Mezi Wikovými byl letos největší zájem o představení Světáci, hrané souborem z Police nad Metují. Každoročně dostane Wikov k dispozici určitý počet volných lístků a je jedno, jaká představení budou vybrána. Vždy je ze strany Wikovů zájem o vstupenky obrovský. Většinou vítězí klasiky, ale najdou se i příznivci moderního umění nebo těžší tematiky,“ shrnuje Petra Kaněrová z oddělení marketingu Wikov s tím, že všichni Jiráskovu Hronovu drží do dalších let palce.

Zásada číslo jedna: Chodit do práce odpočatý

Zdeněk Bartoň má kromě energetiky, oprav budov, úklidu a ekologie na starosti taky požární ochranu a BOZP. V hronovském Wikovu zná všechny kompresory, klimatizace, trafostanice... Zároveň pečuje o bezpečnost zaměstnanců. Takto ho vnímá většina kolegů. Jeho vášeň pro dlouhé treky v horách jim možná zůstává utajena.

Jaké jste měl léto?

Děkuji za optání, jsem spokojený. Dvakrát jsem vyrazil na prodloužený víkend do Beskyd, jednou do Jeseníků. Vždycky s batohem na zádech. Hlavní dovolenou jsme prožili koncem srpna s dětmi na Slovensku. Napůl hory a napůl voda. A měli se skvěle.

Takže receptem na spokojenost jsou podle Vás hory?

Hory, kamarádi, dobré pivo nebo víno. Tato kombinace mě nabíjí energií. Kromě dcer samozřejmě. Letos jsem nachodil asi 600 kilometrů s různě těžkým batohem. Za jeden z prodloužených víkendů to bylo 97 kilometrů. Mám rád vysokohorskou turistiku, ale čím jsem starší, tím jsem opatrnější a méně riskuju.

Máte v tomto směru nesplněný sen?

Letos jsem plánoval trek kolem Annapuren, ale covid mi ho zhatil. Přesouvám jeho splnění na další rok.

Plánujete rád?

Moc neplánuji. Ani doma, ani v práci. Nechávám se překvapit, co mi život přinese.

Přesto, Vaše práce jistou systematickostí vyžaduje.

Samozřejmě, ale i přes jasné dané úkoly, které na mě každý den čekají, musím počítat

s tím, že ne všechno poběží jako na drátkách. A vlastně se na nějaká vybočení z běžné rutiny docela těším.

Jak Váš běžný den tedy vypadá?

Ráno si udělám čaj, vyřeším maily, obejdu energetická zařízení, jako jsou topení, klimatizace, kompresory, technologie kalírny, a opravím případné závady. Potom průběžně řeším, co je třeba. Takhle popsáno to možná vypadá jako monotónní nuda, ale opak je pravdou. Navíc, jiné věci dělám v zimě, jiné v létě, na něčem pracuji koncem měsíce nebo začátkem roku. Pokud jde o pozici energetika, na kterou jsem do Wikovu nastoupil a stále ji vykonávám, mám na starosti údržbu trafostanic, kompresorů, kotlů, klimatizací, tlakových nádob a plynovodů.

Docela široký záběr. Jaké trendy energetice v průmyslu momentálně vládnou?

Jedním slovem: úspory. Ve Wikovu se v této souvislosti samozřejmě zavádějí mnohá opatření. Zateplovali jsme například střechy, měnili osvětlení. Osobně bych ještě rád vyměnil neúsporný kompresor.

Nezapomeňme ale, že zastáváte taky funkci takzvaného bezpečáka. To nebývá snadná práce.

Víte, nejdůležitější je zůstat klidný, umět im-

provizovat a nebát se nových přístupů. Kolegové musejí vědět, že se na mě mohou spolehnout. Pokud je nařízení týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci příliš neomezují, snaží se spolupracovat. Rozhodně si z nich nikdo nedělá legraci nebo je nebojuje.

Jakým způsobem a jak často jsou s bezpečností seznamováni?

Minimálně jednou do roka bývají proškolení vedoucí zaměstnanci, které jednou za tři roky školím já. Každoročně se sám vzdělávám na školeních, abych zjistil, jak to dělají v jiných firmách, co se změnilo, jaké jsou novinky.

Které profese patří ve Wikovu k nejrizikovějším?

Z mého pohledu jsou na zdraví nejvíce ohroženi pracovníci ve zkušebnách. Tito zaměstnanci se pohybují ve výškách, na jejich pracovištích jsou nezakrytované točivé stroje a pracují s velkým elektrickým proudem. Na druhou stranu musím říct, že v takových případech jsou lidé pozornější a skutečně dodržují vše, co je nutné. Dobře vědí, že případné úrazy mohou být fatální.

Pokud už k úrazu dojde, co bývá obvykle příčinou?

Nepozornost. Lidé se vidí někde jinde, zakopnou, nebo na ně něco spadne. Dodám ale, že takových situací je naštěstí jen pár do roka.

Co je nejlepší prevencí?

Za prvé chodit do práce odpočatý. To bych podtrhl. Pak být stále ve střehu, používat při práci rozum a dělat pouze to, co mi řekl vedoucí. A nakonec, samozřejmě, dodržovat návody a pracovní postupy.

Zmiňme taky Váš nedávný úkol, totiž dohled nad stavbou nové zkušebny.

Byl jsem přizván už k projektové dokumentaci a moje práce, obrazně řečeno, skončila žádostí o kolaudaci. Takže s nadsázkou můžu říct, že ve zkušebně skoro není šroubek, o kterém bych nevěděl. Ale užili jsme si taky horké chvíle. Největším problémem totiž bylo vrtání pilot pro jeřáb. V republice se našla jen jedna firma, která se do toho nebála pustit.

Takže: Heuréka!

Ano. Když dokončím velký, náročný úkol, obvykle jde o složitou stavbu, spadne mi obrovský kámen ze srdce.

A kdy míváte největší radost?

Pracovně – přesně v těchto chvílích. Doma – na vrcholu hory, a s dětmi. Když byly malé a přišly se pomazlit, bylo to častěji.

Domů si ale práci nenosíte, ne?

To ne, ona mě tam dohání sama. (smích) Protože kovářova kobyla chodí bosa.

To vypadá na pěkný příběh.

Nechte si ho vyprávět. Doma mám tři hasicí přístroje a neustále se věnuji nějakým protipožárními opatřením. Ano, je to trochu profesní deformace, kdo ji nemá. A... taky jsem asi před 9 roky vyhořel.

Povídejte.

Manželka smažila řízky na Velikonocce, zapovídala se s koledníkem, a jak to prskalo, chytl olej na pánvičce, od ní digestoř a skříňka nad sporákem. Uhasila to kbelíkem vody! A to ví, že

v kůlně u dřeva a v garáži máme hasicí přístroj. Nejhorší na tom všem bylo, že jsem musel celý dům vymalovat.

Aspoň jste měl vygruntováno a mohl se těšit na zimu.

Těším se vždycky. Hlavně na běžky. Děti už jsou ve věku, kdy čas raději tráví s kamarády, ale já si hory a sních rozhodně ujít nenechám. Ale v práci, tam zimu moc rád nemám, s ohledem na fakt, že se starám o vytápění v celém Wikovu. (smích)

Zdeněk Bartoň, energetik

ve Wikovu od roku 2007

Pracuje na pozici energetika, stará se o opravy budov, úklid, ekologii a bezpečnost.

Moc neplánuje, nechává se překvapit, co mu život přinese.

Největší radost mu dělají dokončené pracovní úkoly a také chvíle s dětmi.

Motivuje ho pocit, že je na světě k něčemu užitečný.

Miluje hory a kopce, ročně s batohem na zádech urazí několik set kilometrů.

Historický vůz Wikov 40 Taxi vyjede příští rok

V Kopřivnici staví historický vůz Wikov 40 Taxi

Flotila nádherných historických vozů značky Wikov se brzy rozroste o další kus. K automobilům Wikov 7/28, Wikov 35 a Wikov 40, které jsou k vidění na recepci Wikovu v Hronově a pravidelně jezdí na výstavy i závody, by se už příští rok měl přidat model Wikov 40 Taxi. Na jeho „zrození“ spolupracují Wikováci s kopřivnickou restaurátorskou firmou Ecorra.

„S Ecorrou máme jen ty nejlepší zkušenosti, oživil pro nás už všechny předcházející veterány, takže bylo jasné, že jim svěříme i taxík. Díky konzultaci s odborníky z let dávno minulých a s využitím znalostí, které nabízí současná doba, mohou nabídnout renovaci a restaurování historických vozidel tak, že nepoznáte rozdíl mezi vozidlem z původních dob a nově postaveným,“ říká Josef Kašpar, obchodní ředitel Wikovu. Přesně to je případ Wikovu 40 Taxi: mechanické díly, včetně motoru, budou původní z asi 70 procent, zbývající části budou buď částečně původní a upravené, nebo vyrobené podle nepoužitelného originálu.

Podle Vítězslava Hinnera z Ecorry bývá časově nejnáročnější ujasnit si se zákazníkem jeho představu. Díly poté shánějí na burzách, od firem, které se zabývají výrobou a renovací, případně jejich pořízení svěřují odborníkům. Jako je tomu i u zakázek pro Wikov, kterými se zabývá Stanislav Karger.

„Při restaurování vycházíme často z fotografií. Pokud nejsou dochovány,

hledáme podobný typ vozidla. Také sledujeme dostupnou dobovou literaturu a čerpáme ze vzpomínek pamětníků, kterých bohužel ubývá,“ vysvětluje Vítězslav Hinner.

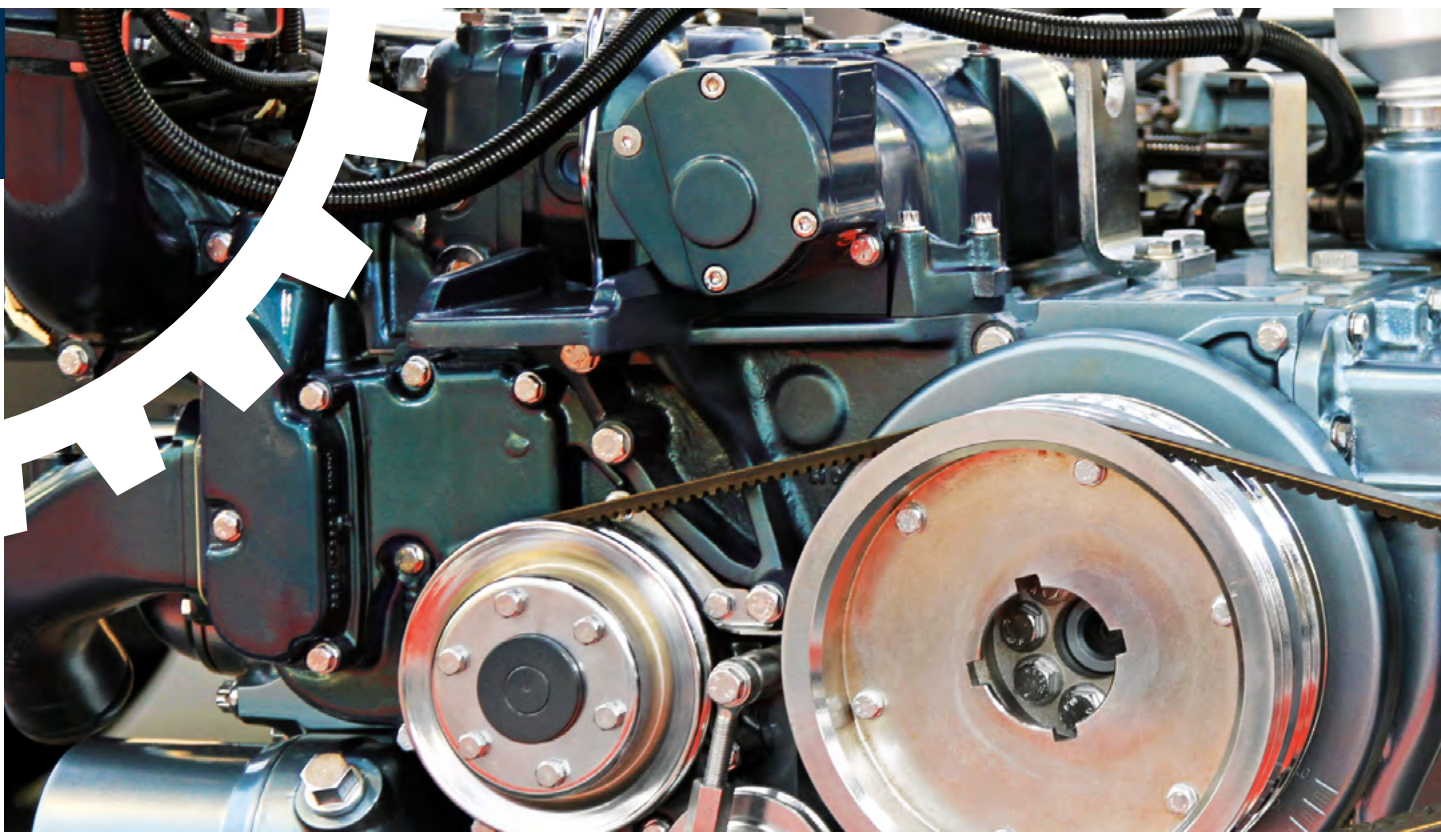
Otázka na největší oříšek v historii Ecorry V. Hinnera pobaví: „Myslíte kromě Wikov 40 Taxi? Asi nejzajímavější je vozidlo Tatra V 570, což byly sněžné saně. V podniku Tatra je vyvíjeli pro wehrmacht v období druhé světové války. Stavěli jsme jejich kopii pro Lane Motor Museum Nashville, měli nekompletní „vzor“ v Technickém muzeu Tatra a velmi málo informací, protože šlo o vojenský program. Na Wikovu 40 Taxi byla nejsložitější výroba komplikované přední kapoty, včetně mechanicky ovládaných klapek přívodu a odvodu vzduchu k motoru.“

První myšlenky na Wikov 40 a diskuze o jeho postavení jsou staré snad pět let. Cesta od nápadu k hotovému automobilu bývá dlouhá a trnitá téměř pokaždé. Na jejím konci je ale vždy úžasný a plně funkční model vyprávějící příběh té které doby naprosto autenticky

a živě. Svě o tom vědí nejen ve Wikovu, ale také v dalších světových firmách, pro které Ecorra pracuje – vedle zmíněného Lane Motor Museum Nashville uveďme ŠKODA AUTO a.s. Mladá Boleslav, VOLKSWAGEN AG. Wolfsburg, Die Neue Sammlung Mnichov, Mercedes-Benz Classic Center – Stuttgart. K zákazníkům patří také řada privátních majitelů automobilů a samozřejmě Regionální muzeum v Kopřivnici o.p.s.

„V Kopřivnici a okolí pracovala většina obyvatel v Tatře, stejně jako já. Pracoval jsem na vývoji osobního vozidla T613 jako zkušební technik. V té době jsme hodně spolupracovali s designérem Václavem Králem a na různé projekty vždy dávali dohromady šikovné lidi. Ale projektů ubývalo, vývoj osobního vozu skomíral a přišlo nám líto nevyužít ten potenciál. Od stavby prototypů jsme tak plynule přešli na opravy a restaurování veteránů,“ popisuje V. Hinner začátky společnosti, která na trhu působí od roku 1993 a s Wikovem spolupracuje více jak 10 let.

Detaily dělají dokonalost

Podle ředitele společnosti Detail CZ sice drobnosti dělají dokonalost, ale dokonalost nespočívá jen v detailech. Lukáš Maršoun vidí budoucnost české firmy, kterou Wikov vlastní od roku 2016, v dobrém světle. „Těšíme se na všechny projekty a věříme, že nám přinesou nové příležitosti,“ říká s tím, že záležíť ovšem bude na každém detailu.

Díly pro převodovky, motory i šasi z Žirovnice a Jemnice

Vysoká preciznost a špičková kvalita jsou pro Detail CZ od začátku existence nezbytnými atributy. Bez nich by se jen těžko stal dodavatelem výrobků pro americkou skupinu Paccar – DAF Trucks, švédskou firmu Scania nebo britskou Leyland UK; k výčtu významných zákazníků přidejme ještě český Doosan Bobcat. „Vsadili jsme na technologie a automatizaci. Díky rozsáhlému strojnímu parku dokážeme zajistit soustružení, frézování, použití miss

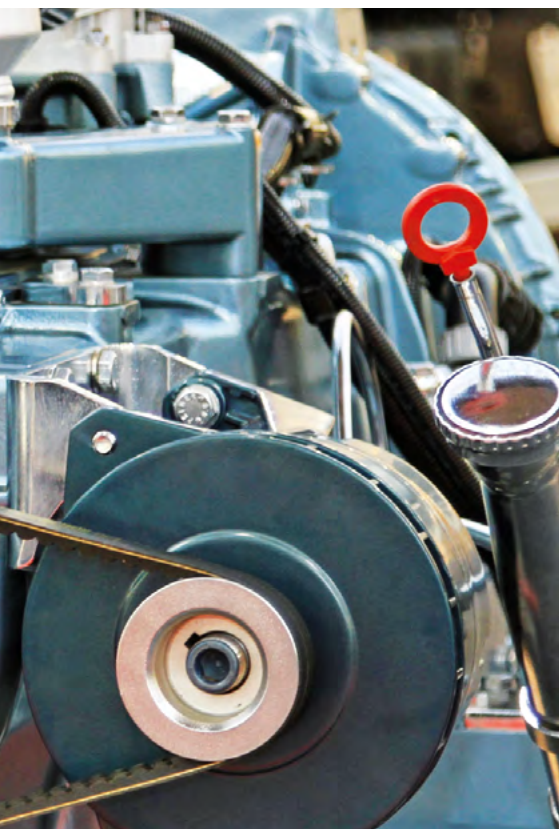
turn, tedy dlouhotočných soustruhů, zaměřujeme se na bezhroté broušení a částečně i válcování závitů. Efektivitu nám pomáhá udržovat automatizace strojů, sledování dat, analýzy vytíženosti strojů i zapojení jejich obsluhy,“ vypočítává L. Maršoun s tím, že ve spolupráci s lokálními dodavateli nabízí Detail CZ i širokou škálu povrchových a tepelných úprav.

Obráběné díly pro motory, převodovky a šasi určené zejména pro automobilový průmysl a stavební stroje vyrábí společnost ve dvou závodech. Žirov-

nický vznikl v roce 1997 a dnes na něm spočívá především výroba, logistika a expedice. V roce 2010 se rozrostl o fabriku v Jemnici, ve které fungují například víceosá obráběcí centra. Oba závody samozřejmě velmi úzce spolupracují.

Synergie skupiny pomáhá i v nelehkých časech

Detail CZ zaměstnává asi 170 kmetových a několik stálých agenturních pracovníků. Obrat v roce 2018 dosáhl 18,6 mil. eur, loni 20 mil. eur. „Letos se

musíme připravit na nižší čísla, útlum výroby v jarních měsících se v ročních výsledcích nutně projeví“, netají ředitel. Zároveň však dodává, že ještě před příchodem pandemie realizoval Detail CZ několik investic, díky kterým by mohl situaci poměrně dobře zvládnout. Byly například dokončeny přístřešky pro lepší logistiku produktů nebo spuštěn nový program školení a tréninků zaměstnanců.

„Pomáhá nám geografické rozložení zákazníků, protože pandemie se světem šířila ve vlnách. Někde dochází k útlumu, jinde už zase výroba nabíhá“, konstatuje L. Maršoun. Naprostá většina zákazníků Detail CZ sídlí v Evropě, především ve Velké Británii, Nizozemí, Belgii, Francii a Itálii. Značný odbyt má ale firma také v USA, Mexiku, Brazílii

nebo Číně. „Díky tomu, že jsme součástí Wikov Industry, můžeme využívat synergii celé skupiny a nové zákazníky oslovovat společně. Pandemie nás tak staví před nové příležitosti a ukazuje možnosti a potenciál dalších projektů, interních i zákaznických. Zůstávám proto optimistou,“ dodává ředitel společnosti Detail CZ.

I v rámci dopadů nucených odstávek zákazníků a poklesu odběrů způsobených pandemií covid-19 očekává letošní obrat ve výši 430 mil. Kč, tedy nějakých 16,2 mil. eur (26,5 kurz), což je lepší výsledek než po nástupu epidemie předpokládali. Zároveň se podařilo poměrně výrazně zvýšit celkovou efektivitu výroby, a tak dopad na zisk / EBIDTA bude ještě nižší.

405

zaměstnanců
u nás pracuje

7

zaměstnanců
nastoupilo
za 2Q a 3Q1Q 6 3Q 19
2Q 12 4Q 11pracovní jubilea
za jednotlivé kvartály

červen, červenec, srpen, září

Etiketa

Nejen vrcholové manažerské pozice, ale všechny takové, na kterých se scházíme se zákazníky a uzavíráme důležité kontrakty, vyžadují dodržování správného dress code. Měli bychom totiž vypadat reprezentativně. Dáváme tím najevo úctu k našemu protějšku a vyjadřujeme mu respekt. Vždy by ale mělo platit, že ten, kdo svolává schůzku, určuje i dress code.

Pojďme se podívat, co ten který dress code znamená a pro jakou příležitost je vhodný.

Business dress code je pracovní formální styl, takto se oblékneme při první schůzce se zákazníkem. Pánové zvolí pánský oblek tmavé nebo šedé

barvy, bez vzoru nebo s velmi jemným vzorem, košili s dlouhým rukávem a kravatu. Dámy obléknou kalhotový nebo sukňový kostým nebo business šaty s délkou minimálně 5 cm nad kolena, zakrytými rameny a mělkým výstřihem.

Business Casual volíme pro druhou a další schůzku se zákazníkem. Tento styl je volnější, avšak stále jde o business styl. Pánové mohou sundat kravaty i saka. Dámy mají více možností, co si obléci, od sukní, kalhot v kombinaci s košilí, halenkou, společenským topem až po šaty.

Smart Casual směřuje k neformálnímu stylu. Toto oblečení je vhodné na

běžné nošení do kanceláře. Pánové nosí jiné než oblekové kalhoty v kombinaci s košilí, polotrikem nebo kvalitním bílým, šedým či černým trikem bez potisku. Sako nesmí být oblekové, naopak by mělo být jiné barvy, případně i jiného materiálu. Dámy si mohou obléci kalhoty, sukně, šaty v kombinaci s košilí, tričkem, topem, halenkou a podobně. Jak u dam, tak u pánů jsou povoleny také neoprané černé nebo tmavě modré džíny. Plážová, sportovní ani jinak vulgární a vyzývavá móda nepatří mezi pracovní dress code.

„Protože šaty dělají člověka, ale velmi často i byznys.“

Účast v Běhu na Hvězdu byla opět veliká!

Do týmu Wikov přibýlo několik nových tváří, hlavně těch dětských, což náš samozřejmě těší! Letošního, pro Wikov 6. ročníku Běhu na Hvězdu, se zúčastnilo 9 mužů, 1 juniorka a rekordních 20 dětí – tři z nich dokonce vybojovaly i místo na bedně, v rámci kategorií celého závodu.

Absolutním vítězem populárního běhu do vrchu s délkou 8,7 km se za Wikov pro tento rok stal Lukáš Pýcha z oddělení konstrukce s časem 46:04. V těsném závěsu na druhém místě doběhl Michal Krtička (46:22) a třetí příčku s menším odskokem urval Martin Šupich (49:50).

Gratulujeme a děkujeme každému, koho neodradilo bazénové počasí, a 27. června se zúčastnil polického Běhu na Hvězdu.

Zároveň také blahopřejeme Martinu Šupichovi a Honzovi Friedemu za skvělé druhé místo v kategorii štafet na Hradeckém půlmaratonu, který se běžel 4. října 2020.

Palec nahoru patří i Jardovi Mazačovi za osmé místo ve své kategorii, který běžel půlmaraton sám.

V životě existuje spousta jednoduchých věcí

Čas utíká všem stejně. A přesto býváme stále znova a znova překvapováni, jak rychle plynou dny, měsíce a roky. Pokud je naplníme smysluplnou prací, radostí z rodinné pospolitosti a koníčky, můžeme se zpět ohlížet s dobrým pocitem. Patnáct let ve Wikovu si v červnu připomněl Filip Jenka, technik kvality. Nastoupil v roce 2005, jeho dětem tehdy bylo 7 a 9 let.

Čeho si vážíte?

V životě existuje spousta jednoduchých věcí, které přehlídíme a kterých si nevážíme. Mezi prací a rodinou se snažím vytvářet zdravou rovnováhu. No a základ je to obehnané a tak důležité zdraví.

Co jste se ve Wikovu naučil?

Naučil jsem se, že je daleko důležitější umět reagovat na změny, než se držet za každou cenu svých plánů. Každá pracovní pozice ve firmě mi byla dobrou školou pro zvýšení kvalifikace a odbornosti.

Kdy Vám bylo nebo bývá v práci ouvej?

Když se zadaný úkol zdá neřešitelný a nedokážu ho s kolegy dovést do úspěšného konce a zajistit včasné splnění.

A kdy se radujete?

Když se mi potvrdí, že rozhodnutí, které jsem učinil, mělo kladný ohlas.

Na kterou chvíli nebo příhodu spojenou s Wikovem často vzpomínáte?

U této otázky musím chvíli přemýšlet... napadají mě dvě firemní události. Jednou je každoroční turnaj volejbalu ve Dřevíči, tam je to o pohodě, povídání a soutěživosti. Druhou byl firemní den společnosti Wikov k příležitosti výročí 100 let od založení na Proboštských jezerech. Tam nám vyšlo počasí a celý program byl dobře koncipován včetně odjezdu domů. Projevila se soudržnost a vzájemná součinnost celé skupiny Wikov.

Nač se zrovna teď těšíte?

Asi na to, až skončí všude přítomný covid a budu moci opět cestovat. Mám jedno místo, kam se chci opravdu podívat. Zatím si ho nechám pro sebe. Je to můj sen.

Z Wikovu rovnou do Domina

Jako skvělý nápad hodnotili rodiče školou povinných dětí letní Wikovský příměstský tábor. Nejen, že jejich potomkům nabídl skutečně bohatý program, zároveň zaměstnaným mámám a tátům ušetřil hromadu starostí. Kdo by měl chuť každé ráno spěchat do centra volného času, pak upalovat do práce a odpoledne absolvovat stejnou cestu znovu. A tak jsme děti vedli z fabriky rovnou do Domina.

Poprvé a hned na jedničku

„V letošním roce jsme rozšířili nabídku benefitů pro naše zaměstnance o letní Wikovský příměstský tábor. A proto, že nejsme odborníci na tábory, ale na strojařinu, obrátili jsme se na vedení hrnovského Domina a požádali o spolupráci. To nám vyšlo vstříc a nabídku s tematickým programem pro nás připravilo. Shodli jsme se na termínu i podmínkách. Díky tomu jsme v letošním roce zrealizovali první Wikovský příměstský tábor. A abychom rodičům co nejvíce pomohli, táborový den děti začínaly ve Wikovu, odkud jsme je hromadně odvedli před začátkem táborového programu do Domina,“ popisuje Lucie Kejzlarová, personální ředitelka.

Týden plný dobrodružství

V pondělí na účastníky čekal první dopis od padoucha Grua, který se změnil a už nechce ovládnout svět, ale chce bojovat proti ostatním zlým padouchům. Onemocněli mu však jeho pomocníci Mimoňové, a proto potřeboval pomoc dětí. První den děti prošly přijímacími testy, vyrobily si mimoňský oděv (triko) a připravily deník, do kterého zaznamenávaly každodenní úspěchy. V úterý se vydaly do ZOO Dvůr Králové n. L., kde i přes celodenní liják rozluštily zapeklitou tajenku a zjistily, co musí vypátrat. Ve středu se vydaly na velmi náročnou šipkovanou. Po trase nalézaly kousky mapy, kterou

musely slepit tak, aby se následující den neztratily v terénu hradu Rýzmburk a v Babiččině údolí. V závěru čtvrtletního putování se jim podařilo nalézt ukrytý poklad. Součástí pokladu byl speciální recept na sušenky, které měly uzdravit nemocné Mimoňe. Recept vítězoslavně dovezly do Domina. V pátek podle něj upekly sušenky s nakažlivě dobrou náladou, které léčí všechny nemoci.

Když jsou spokojené děti, jsou spokojení i rodiče

Podle ohlasů se akce vydařila a prázdniny díky ní získaly pořádný drajv. Jitka tvrdí, že děti mají na co vzpomínat: „Trička stále nosí. Příští rok chtějí jít znovu.“ Honza se svěřil, že jeho dcera byla unešená a příští rok je rozhodnutá určitě se zúčastnit.

Nejvíce rodiče ocenili, že program zůstával stejný i za zhoršeného počasí a děti si ho užily i v pláštěnkách. Ranní hlídání ve firmě a hromadný odchod dětí do Domina využila většina rodičů. Jitka říká: „Výborný nápad! Přece jen tábor od 8 do 15 hodin není pro rodiče ideální, co se týče příchodu do práce, tak se to hodilo – hlavně pro ty mladší děti. A děti byly spokojené, že mohly koukat na pohádky.“

Těší nás, že se rodiče i děti shodli na tom, že první Wikovský příměstský tábor se povedl a vedoucí byli skvělí. Za spolupráci děkujeme hrnovskému Dominu a těšíme se na další pokračování příští léto.

TJ Start Náchod si připomíná 70 let orientačního běhu v ČR

Oddíl orientačního běhu TJ Start Náchod, jehož největším sponzorem je společnost Wikov MGI, patří se svými 62 členy k menším klubům. V nedávné minulosti byla základna ještě subtilnější, podařilo se však přilákat nové malé i dospělé běžce a ve velmi krátké době téměř zdvojnásobit počet členů. Kulaté výročí, které si orientační běžci letos připomínají, stojí za krátké ohlédnutí.

Běhat může každý

Letos slaví orientační běh 70 let v ČR (ČSSR). První závod se uskutečnil v Chříbech a byl organizován zlínskými turisty. Až v roce 1968 se orientační běh stal samostatným sportem. Ve světě se s tímto sportem začínalo mnohem dříve. Kolébkou je Skandinávie, kde se už v roce 1897, v norském Oslu, uskutečnil první závod. Mistrovství světa v orientačním běhu (World Orienteering Championships, WOC) je pořádáno od roku 1966. Původně se konalo jednou za dva roky, od roku 2002 každoročně. V roce 2021 bude dějištěm WOC Česká republika.

„Orientační běh je sportem pro všechny věkové kategorie, od malých dětí ve věku 6–7 let, přes elitní běžce ve věku 20–30 let až po veteránské kategorie, kde jste veteránem už od 35 let. Nicméně u tohoto sportu drtivá většina běžců zůstává až do relativně vysokého věku 65–75 let,“ říká Martin Sychrovský.

Mapu a buzolu, víc nepotřebujete

Existuje několik typů tratí pro orientační běh: sprint (do 15 min.), krátká trať (do 35–40 min.) a klasická trať (do 100 min.) Každá je samozřejmě jinak dlouhá a jinak mapově náročná pro různé věkové kategorie a každá má svá specifika – sprint se běhá dnes především v městských částech a parcích, je extrémně náročný na rychlý úsudek pro volbu postupu, o úspěchu rozhodují jednotky vteřin. Na druhém konci stojí královská disciplína – klasická trať, postavená v rozsáhlých zvlněných lesích, kde je nutné volit co nejoptimálnější dlouhé postupy mezi kontrolami (i třeba napříč volným lesem přes 1 km) tak, aby je závodník zvládl fyzicky a co nejméně měnil zvolený postup během běhu. Krátká trať bývá stavěna v extrémně těžkých rozmanitých lesních prostorech, kde rozhodují mapové dovednosti. Odnoží klasické trati je noční orientační běh, kde kromě elektronického čipu, buzoly a mapy mají účastníci povolenu také čelovku.

Orientáčkům se u nás daří

Orientáckému běhu se v České republice věnuje 11 900 členů (ve světě okolo 1 milionu), z toho největší zastoupení má Východočeská oblast s 2 300 závodníky v téměř 30 klubech. Největším klubem Východočeské oblasti je OK Lokomotiva Pardubice s více jak 400 členy.

Polovina běžců TJ Start Náchod je nasazena v dětských, žákovských a dorosteneckých kategoriích do věku 18 let. „Náchodský oddíl se pravidelně účastní závodů Východočeské oblasti, ty nejlepší běžce nasazuje do závodů Českého poháru či mistrovství České republiky. Kvůli kovidové krizi byly všechny jarní závody zrušeny, a tak prvním závodem Východočeské oblasti byl závod 5. září v okolí dolu Bohumír v Jívce pořádaný TJ Start Náchod,“ říká Martin Sychrovský.

„Předseda klubu TJ Start Náchod, Zdeněk Sokolář mladší je jedním z nejlepších mapářů v České republice, připravuje pravidelně mapy pro světový pohár, specializuje se na těžké skalní prostory, nyní aktuálně pracuje na mapách pro mistrovství světa, které se bude v příštím roce konat v České republice na Kokořínsku. Pavel Slavík, další člen oddílu, byl v letech 2003–2011 asistentem trenéra reprezentace ČR, předtím působil jako trenér juniorek reprezentace ČR. V té době Iva Rufferová, odchovankyně TJ Start Náchod, získala pod vedením Pavla Slavíka na juniorském mistrovství světa 2001 v Maďarsku bronz ve štafetách. Kromě Pavla Slavíka jsou dalšími členy TJ Start Náchod pracující ve Wikovu Zdeněk Sokolář st., Lukáš Pycha, Miloš Ptáček a moje maličkost,“ uzavírá Martin Sychrovský.

Trocha historie nikoho nezabije

Mach a Fišer aneb jak to všechno začalo

Nejen milovníky dávných časů může zajímat, jak a kdy se vlastně stalo Hronovsko centrem strojírenské výroby. Vždyť na základech, které vybudovali naši pradědové, dnes stojí i Wikov. Pracovitost, um a chuť lidí, o nichž se mnoho nemluví, tady zůstávají dodnes. Vraťme se na chvíli do doby před oběma světovými válkami...

První továrnu otevřeli pánové Pázler a Fišer

Počátek strojírenské výroby na Hronovsku sahá do roku 1884. František Pázler tehdy zavedl v Žabokrkách, v místě, na kterém v nedávné minulosti ještě stála ČKD slévárna šedé litiny, výrobu drobných hospodářských strojů. Vyráběl jednoduché díly pro povozy či tkalcovské stavy.

Výroba se úspěšně rozrůstala a F. Pázler získal odborného společníka, Václava Fišera. Tak vznikla firma Pázler a Fišer. V roce 1898, po odstoupení F. Pázlera, se V. Fišer spojil se svatoňovickým obchodníkem Radoslavem Machem. Pod novou značkou Mach a Fišer získala výroba tovární charakter. V roce 1903 v ní pracovalo už 50 zaměstnanců a během let 1903–1904 byly vyrobeny první dva tvářecí stroje. Mezi lety 1923 a 1926 započala firma s výrobou strojů s mechanickým pohonem a stálý růst podniku vyvrcholil v roce 1939 natolik, že se stal akciovou společností.

Rozkvět přinesly parní stroje

V roce 1903 byl vyroben první parní stroj, který se používal k pohonu strojních zařízení. To umožnilo dále rozšířit sortiment odlitků ze šedé litiny,

jak pro textilní průmysl a jednoduché zemědělské stroje, tak pro transmise, kanálové mříže, kamenové rošty a pláty, sloupy, náhrobní kříže a zábradlí. V této době byl již nakreslen 1. hydraulický lis o tlaku 20 tun. Jeho váha se, pro zajímavost, pohybovala kolem 100 tun. Současně firma Mach a Fišer vyrobila dynamo k zajištění elektrické energie na vlastní osvětlení. Zvýšení energetické základny vyrobeným dynamem a instalováním elektromotorů umožnilo doplnit strojní park o další hoblovací stroj vlastní výroby.

V roce 1904 byl vyroben válcovací a leštící stroj na kůži a další velká hoblovka pro potřebu závodu. O rok později byly do výroby zavedeny malé parní stroje o výkonu 30 Hp. V období první světové války pak byla závodu určena válečná výroba, původní program se nevyráběl a jako doplněk byl zaveden nový, v této době velmi výhodný program – šrotovniky.

Éru slavné továrny nezastavilo ani znárodnění

Původní výroba byla obnovena v roce 1918, po skončení války. Mimoto zavedlo vedení společnosti výrobu koželužských strojů, pilek na železo a malých parních strojů.

Po roce 1921 byl výrobní sortiment rozšířen o malé klempířské stroje – ohýbačky, zakružovačky, signovačky, okružní nůžky a ramenové listy. Tato zařízení byla vyráběna podle vzorníku. Téhož roku došlo k založení oddělení konstrukce, které veškeré podklady technicky zpracovalo. V období let 1923–26 bylo započato s výrobou strojů s motorickým pohonem, jejichž

prvním reprezentantem byly tabulové nůžky na plech. V té době byly konstruovány frikční lisy a zaváděna výroba výstředníkových lisů. Prvním z nich byl typ 5 o tlaku 25–28 tun. Sériová výroba byla zahájena v roce 1928. Další typy následovaly poměrně rychle až po nejtěžší lis o výkonu 200 tun. Oživení nastalo v roce 1934 výrobou nových typů dosud nevyráběných zakružovacích strojů a rovnaček plechu. Hlavním programem až do roku 1939 byla výroba lisů, která v průběhu druhé světové války zůstala téměř nezměněna.

Během druhé války byly provozovny rozšířeny o jeden místní textilní závod ve Velkém Dřevíči, kam byla přenesena hromadná výroba válečného programu. Přestože byla po skončení války firma Mach a Fišer a.s. znárodněna, tím naše historie rozhodně nekončí...

EkoWikov aneb Jsme Zelená firma

Vysloužilé elektrospotřebiče a baterie mohou zaměstnanci Wikovu nově odložit do sběrných boxů na recepci a v IT. Jde o další krok, který jsme udělali na cestě za ochranou přírody a jejich zdrojů. Elektrická a elektronická zařízení totiž kromě jiného obsahují zlato a měď, jejichž těžba ničí životní prostředí a je až třináctkrát dražší než získávání těchto kovů recyklací.

Odložte si prosím

Do projektu Zelená firma, který zajišťuje společnost Rema, je Wikov zapojen už od roku 2007. Sběrné boxy z nerezové oceli, s objemem 80 litrů, rozmisťuje do řady velkých i menších firem, aby umožnila jejich pracovníkům odložit vysloužilá elektrozařízení a baterie zdarma i pohodlně.

Zároveň se postará o odvoz a ekologickou likvidaci. „Po skončení akce firma obdrží informační materiály, ze kterých se dozví, jaký vliv na životní prostředí měla jejich sběrná akce. Množství odevzdaného elektroodpadu je převedeno na úsporu materiálu a CO₂ ekvivalent,“ uvádí Rema na svém webu s tím, že organizace zapojená do projektu získává certifikát Zelená firma.

Co ano a co ne

Sběrné boxy jsou určeny ke shromažďování především drobných domácích spotřebičů jako mobilní telefony, toustovače, klávesnice, myši a ostatní elektroodpad (pokud se do boxů samozřejmě vejde). Dále do nich lze vhodit baterie, CD, DVD, kompaktní zářivky a tonery. Poslední dva zmíněné výrobky je potřeba před vhozením zabalit do

ochranného obalu a zabránit tak jejich rozbití.

Rozhodně do boxů neumísťujte disky, VHS a audiokazety. Také se do nich nesnažte „nacpat“ rozměrná elektrozařízení. Ta je potřeba odvézt do sběrného dvora.

Mobily jako samostatná kapitola

Věděli jste, že mobilní telefony patří k nejčastěji obměňovaným elektrospotřebičům na světě? Odhaduje se, že jen 10 % všech vyřazených mobilních telefonů je vyřazeno z důvodu fatální technické závady nebo mechanického zničení. Naprostá většina těchto zařízení končí svou (statisticky vzato 1–3letou) službu pro takzvanou technologickou zastaralost, kvůli příchodu nových trendů a softwarové degradaci.

To je plýtvání, které kromě zisku pro výrobce nedává žádný smysl. Je rozhodně vhodnější přístroj používat déle, než každý rok posílat k recyklaci další a další výrobky. Prodlužování životnosti čehokoli je bezpočtukrát prospěšnější a rozumnější, než zbrklé recyklování.

A to neplatí jen o mobilních telefonech.

Na druhou stranu, pokud už nám mobil opravdu dosloužil, je dobré zbavit se ho odpovědně. Vyhození do směsného odpadu nebo snad kontejneru na plasty není dobrým řešením. Tady jsou tři pádné důvody, které o užitečnosti recyklace snadno přesvědčí každého:

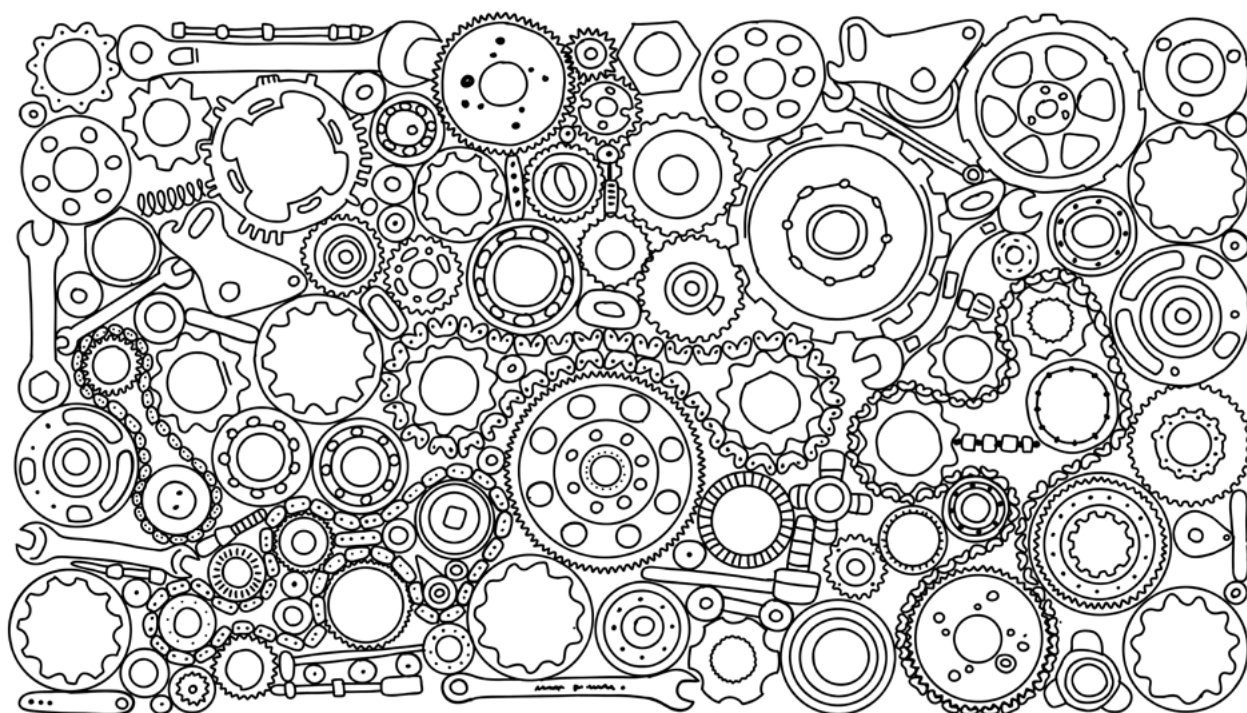
- Tuna rudy ze zlatého dolu vyneše průměrně jen 5 gramů cenného kovu, zatímco tuna vyřazených mobilních telefonů může obsahovat až 150 gramů zlata.
- Činnosti spojené s výrobou jednoho chytrého telefonu s sebou mohou nést až tunu různých odpadních materiálů.
- Recyklací jednoho milionu kusů tzv. chytrých mobilů je prý možné získat až 16 tun mědi, 350 kg stříbra, 34 kg zlata a 1,5 kg paladia.

Až vám doslouží mobil, vypoví poslušnost fén nebo se vybijí baterie v meteo-stanici, zamiřte s nimi ke sběrnému boxu. Každá, i ta nejmenší pomoc přírodě, se počítá!

Dětské okénko

Antistresová omalovánka

Doplň a uhoďni tajenku

Pečlivě si přečtěte aktuální číslo Wikov Times, doplňte správné odpovědi do křížovky a zjistěte, které město se ukrývá v tajence.

1. Jak se nazývá nejstarší amatérský divadelní festival na světě, který se každoročně koná v Hronově? Letos již po devadesáté?
2. Jak se jmenoval první strojírenský podnik na Hronovsku, který vyráběl drobné hospodářské stroje?
3. Jak se jmenuje firma, která renovuje historické vozy a staví Wikov 40 taxi?
4. Jaký je 6. krok v pracovním postupu při pečení pneumatik?
5. Běžící projekt Wikorea patří do každého čísla Wikov Times. V jakém jihokorejském městě Wikováci působí?
6. Wikováci jsou velcí sportovci a každoročně se účastní letního běhu v Polici nad Metují. Jak se běh nazývá?

